

COMMENTARY ON THE ASSANGE CASE

* * *

EXPERT REPORT OF BRITA SUNDBERG-WEITMAN

Submitted to extradition hearing held 7-8 February 2011

City of Westminster Magistrates' Court

Judge Howard Riddle presiding

I have been asked by lawyers for Mr. Julian Assange to clarify a number of matters of Swedish law and procedure for the purposes of the extradition proceedings.

I am a Swedish lawyer and former judge. Having qualified in 1958, I practised as a trainee judge in the field of private law and criminal law. I became an ordinary judge (*hovrättsråd*) in 1976, serving on the Svea Court of Appeal 1981-1989. By the end of 1989 I was appointed president (*lagman*) of the Solna District Court, where I served as judge and chief administrator until 2001 when I retired at the age of 67.

I have also had an academic career. Between 1971-1973 I completed a thesis on the non-discrimination principle enshrined in the Treaty of Rome and served the rest of that decade as associate professor in private law and public international law at Stockholm University.

I have published several books in Swedish about matters of civil rights and the rule of law, one of them about the principle of objectivity in jurisdiction and public administration (*Saklighet och godtycke i rättskipning och förvaltning*. Norstedts 1981) My latest book is a critical examination of the Justice Ombudsman's dealings with 169 complaints about social authorities' decisions on matters concerning children. I have published one book in English: *Discrimination on Grounds of Nationality*, North Holland Publishing Company, 1977.

For the purposes of this statement, I have been provided with and analysed the European Arrest Warrant dated 2 December 2010 (EAW), the Opening Note of the Prosecution, and the Provisional Skeleton Argument filed by the Defence. I have also been provided with the portions of the police file that have been disclosed to Mr. Assange's lawyer in Sweden, Mr. Hurtig. I am aware of the procedure and chronology in relation to the criminal investigation of Mr. Julian Assange in Sweden. I have been asked my opinion as an experienced former judge as to how the investigation has been conducted in Sweden.

I am of the opinion that proper procedures, according to Swedish law and stated policy in the National Prosecution Manual and other official guidance, have not been followed, and that the use of the EAW in this case is disproportionate under European law. The handling of this case has been, in my view, improper in a number of respects.

Preliminary Criminal Investigation and Arrest Warrant: Procedural Concerns

There have been a number of clear breaches of procedure in the handling of Mr. Assange's case. First, the initial prosecutor, Maria Kjellstrand, confirmed Mr. Assange's identity and the nature of the allegations against him to the tabloid newspaper, *Expressen*, on the same day that the complaint was made. Under Swedish law, preliminary criminal investigations are to remain confidential, both in the interest of an effective investigation (Chapter 18, Section 1) and in the interest of the individuals concerned (Chapter 35, Section 1); see *Offentlighets- och sekretesslag* 2009:400.

Eva Finné, the Chief Prosecutor in Stockholm and a well-respected prosecutor, overruled Ms. Kjellstrand's decision to initiate the rape investigation, although damage from the unfair publicity had already been done.

It is important to note here that an appeal was made on behalf of the complainants by Mr. Claes Borgstrom — a well-known politician, lawyer and ultra-radical feminist and activist — to Marianne Ny, Senior Prosecutor in charge of the 'Development Centre' for sex offence cases in Gotemberg. Concern had been raised by Mr. Assange's lawyers in London regarding the fact that this appeal process was undertaken without notifying Mr. Assange or his Swedish lawyer or giving him the opportunity to participate or make submissions. However, I confirm that this is permitted as a matter of Swedish law and that no complaint can be raised that this procedure is an abuse of process, no matter how oppressive to the defendant. This appeal procedure is informal and is based on the seniority of the prosecutor; more-senior prosecutors can always reconsider the decisions of subordinate prosecutors, and the suspect in question is not provided participation in this process. The prosecutor is not obliged to inform suspects or allow their participation. Nor can any complaint be made that Ms. Ny took the decisions to revive the charge and then took over the prosecution herself.

Mr. Borgström can be described as an ultra-radical feminist. He is also a politician whose platform is associated with radical feminist activism, and he has developed a legal practice around acting for complainants in rape cases. Mr. Borgström has appeared on numerous occasions in the Swedish and international media condemning Mr. Assange.

Like Mr. Borgstrom, Ms. Ny is a well-known radical feminist. For example, she is known to have said that when a woman says she has been assaulted by a man, the man ought to be detained because it is not until he is in prison that the woman may have the peace to consider whether or not she has been mistreated. Ms. Ny has stated that she believes imprisoning the man has a positive effect, "even in cases where the perpetrator is prosecuted but not found guilty". It is also informative, in regard to the presumption of innocence, that she uses the term 'perpetrator' rather than 'defendant' or 'suspect' in discussing criminal investigation of rape cases.

Second, despite Ms. Ny's stated policy that men should be detained after the event, and that interrogation of the suspect must take place as soon as possible, there was undue delay in questioning Mr. Assange while he was in Sweden. I am instructed that he remained in Sweden for more than a month after the initial allegations were made; but Ms. Ny did not arrest him or even interview him about the allegations under investigation during this period, and she gave her permission for him to leave the country.

In the context of the undue delay in interviewing him while he was in Sweden for the purposes of her investigation, and her subsequent attempts to have him arrested and extradited for questioning by using the EAW procedure, it is important to note Chapter 23, section 4 of the Code of Judicial Procedure, which provides:

At the preliminary investigation, not only circumstances that are not in favour of the suspect, but also circumstances in his or her favour shall be considered; and any evidence favourable to the suspect shall be preserved. The investigation shall be conducted in such a way that no person is unnecessarily exposed to suspicion or put to unnecessary cost or inconvenience. The preliminary investigation shall be conducted as expeditiously as possible. When there is no longer reason for pursuing the investigation, it shall be discontinued.

Third, I have been instructed that throughout this period Ms. Ny refused to provide Mr. Assange or his lawyer, Mr. Hurtig, an explanation of the allegations against him or any of the evidence relating to the accusations. According to Article 23.18 of the Swedish Judicial Procedure Code, the suspect has the right to be informed of the charges against him and to be continuously informed of what has emerged from the investigations against him. This provision is subject to the proviso “to the extent that it will not affect the investigation”, which in my view is interpreted too broadly by many prosecutors — including Ms. Ny in this particular case — to the detriment of the due-process rights of suspects.

Fourth, and most significantly, I consider it inappropriate and disproportionate that Ms. Ny sought an Interpol arrest warrant and EAW for Mr. Assange. It is not clear why she refused to interview him in London, since doing so would be in accordance to the rules set forth under the terms of Mutual Legal Assistance. Ms. Ny is reported to have first stated that it was incompatible with Swedish law to interrogate Mr. Assange in London. This is clearly not true.

According to the International Judicial Assistance Act (2000:562). Chapter 4, Section 10, prosecutors may hold interviews by telephone during a preliminary investigation if the person in question is in another state, if that state consents. The Prosecutors’ Manual (pp. 33-34) states that holding interviews by video conference is not prohibited under Swedish law, and that the prosecutor may apply for legal assistance from the foreign authority to conduct an interview by video conference during the preliminary investigation of a person who is in another state, provided it is agreed with that state. The Swedish Prosecutors’ Manual further states that the prosecutor may simply contact the Department of Justice to contact the state from which such assistance is sought.

On this basis, there were clearly other proper methods for obtaining Mr. Assange’s testimony from London which were mandated both by Swedish procedural rules and by a common-sense approach. Prosecutor Ny’s decision to issue an EAW in these circumstances amounts to a breach of European principles of proportionality.

The decision to issue an arrest warrant breaches the principle of proportionality established by European law that, in interfering with a person’s liberty, an authority must limit itself to what is necessary to achieve its objective. Ms. Ny’s clearly stated reason for the EAW was to question Mr. Assange; yet she obviously could have achieved that by going to London to question him or by conducting the interview by video link. Instead, she obtained an EAW which resulted in Mr. Assange being jailed in London without charge for nine days in December. I do not consider it proportionate, under Swedish law or European law, to use such a draconian device as an EAW merely to obtain answers to prosecution questions when there are less invasive

ways of obtaining those answers. I further consider this to breach Chapter 23, Section 4 of the Swedish Code of Judicial Procedure (see above), in that Ms. Ny's conduct of the investigation has "unnecessarily exposed [Mr. Assange] to suspicion" and put him to "unnecessary cost [and] inconvenience".

The Arrest Warrant

I have been asked by Mr Assange's lawyers as to whether Ms Ny is the proper judicial authority to issue this EAW, and whether this is a warrant for questioning or for prosecution.

According to Swedish notifications and statements in accordance with the Framework Decision, the Swedish Prosecutor is the proper issuing judicial authority where the EAW is a warrant for prosecution. For the enforcement of a custodial sentence or other form of detention the police are the proper issuing judicial authority. In this case, Ms. Ny has stated repeatedly that she has obtained the warrant to question Mr. Assange and that no decision has yet been taken to charge him. As recently as 5 December 2010 she stated, when interviewed for news programmes on TV4 and SVT public television, that it was yet "too soon" for a decision on whether or not to prosecute Mr. Assange. Assuming the truth of Ms. Ny's reported statements, this is not a warrant for prosecution but a warrant for questioning. In my opinion, the EAW has not been issued for questioning but, strictly speaking, for the purpose of enforcing the order for detention *in absentia* referred to at box (b) of the EAW. Therefore, the Swedish National Police Board was the only authority which could properly issue the EAW.

Political Considerations

Outsiders will not be aware of the role the gender plays in Swedish politics. In recent years, elements of the Social Democrat Party — including one of the complainants, who is a well-known and aspiring Social Democratic politician — and her lawyer, Mr. Borgstrom, along with some public officials like Ms. Ny, have taken the lead in amending Swedish law so as to make it more favourable to women. This has become an aspect of political debate; but at a legal level, although some reforms have been welcome, there is a concern that others are actually producing unfairness and discrimination against men.

It is a fact that people like Marianne Ny and Claes Borgstrom have co-operated on various issues in efforts to produce our new, more stringent sexual-offence laws. It is a fact that Marianne Ny was one of the experts on the recent law-reform committee which published a report in 2010 recommending even harsher sex-offence legislation. It is a fact that Marianne Ny agreed with and approved the contents of that report which concluded that, unlike the law of England and Wales, Sweden rape law is not based upon lack of consent, and which specifically rejected any recommendation that Swedish law be amended to adopt the approach of English law by which rape is based on consent (see page 126 of SOU 2010:71, available in Swedish at <http://www.sweden.gov.se/sb/d/12634/a/154515>).

It is also a fact that Marianne Ny, unlike other prosecutors, has made various statements referred to above in which she regards the prosecution of men, even without sufficient evidence, as in the public interest "*pour encourager les autres*". She is a high-profile prosecutor who is also a crusader on gender issues, and the international attention that this case has received may have made her intransigent and, in my view, over-harsh and disproportionate in attacking Mr. Assange by way

of the EAW. rather than by using the Mutual Legal Assistance Provisions to obtain his evidence and, indeed, accepting his proffer of evidence by way of video link, or the Scotland Yard interview suite, or attendance at the Swedish embassy.

Finally, I can confirm that rape and sexual offence trials are, in practice, invariably heard behind closed doors.

Signed: *[Brita Sundberg-Weitman]*

Date: 27 January 2011

Note: This is a slightly edited version of Judge Sundberg-Weitman's testimony.

* * *

Fd lagman: Vi behöver en ny rättsrötedebatt

*Brita Sundberg-Weitman
Newsmill
2010-08-29*

Fredag eftermiddag den 20 augusti 2010 upprättar polisen i Stockholm en anmälan om sexbrott. Två kvinnor har berättat att en man som de var för sig haft frivilligt sexuellt umgänge med inte har respekterat kvinnornas villkor för umgänget. Mannen är Julian Assange, grundare av Wikileaks, inbjuden till Sverige av Broderskapsrörelsen för att delta i ett seminarium med rubriken "Krigets första offer är sanningen".

Samma kväll beslutar en jouråklagare att anhålla Assange i hans frånvaro, på sannolika skäl misstänkt för våldtäkt och ofredande. Nästa dag upphäver en chefsåklagare beslutet och meddelar att ingen misstanke om våldtäkt föreligger; frågan om Assange kan misstänkas för något annat brott ska utredas vidare. Fyra dagar senare meddelar chefsåklagaren att anmälan helt avskrivits beträffande den ena kvinnan och att misstanke om ofredande (ej sexuellt ofredande!) kvarstår beträffande den andra. Samtliga beslut har meddelats utan att Assange förhörts.

Fd kammaråklagaren Rolf Hillegren anser inte att något anmärkningsvärt skett. "Misstankegraden sannolika skäl är en mycket låg grund av misstanke.... Om någon anmäler någon för ett allvarligt brott och lämnar trovärdiga uppgifter är det i princip åklagarens skyldighet att anhålla den utpekade om det exempelvis föreligger flyktfara eller risk för att den misstänkte försvårar utredningen" (Newsmill 25/8).

Jouråklagaren, som grundade sitt beslut på en muntlig redogörelse för vad kvinnorna berättat för polisen, uttalar: "Det brukar räcka i sådana fall" (Expressen 26/8). "Det är normalt att ange 'sannolika skäl' i samband med anhållande om våldtäkter" (DN 22/8).

Till skillnad från domstolarna anser alltså en del åklagare att det inte är så noga med rättegångsbalkens åtskillnad mellan "misstanke på sannolika skäl" och "skäligen misstanke". Hur ska man eljest tolka upplysningen att man rutinmässigt anger "sannolika skäl" när misstanken är våldtäkt? Men om en åklagare inte lyckas uppnå sannolika skäl, krävs att det är "av synnerlig vikt" att den misstänkte tas i förvar, och den misstänkte riskerar inte att sitta mer än en vecka om den starkare graden av misstanke inte uppnås. Åtminstone domstolarna tar därför allvarligt på skillnaden mellan misstanke på sannolika skäl och skäligen misstanke.

I fråga om tvångsomhändertagande av barn har jag funnit det illa att en ledamot av socialnämnd kan— utan att det gäller omedelbar fara för barnet-- besluta om omedelbar tvångshämtning av ett barn enbart på grundval av en muntlig redogörelse på telefon av en socialsekreterare. Risken för att föredragningen är bristfällig eller missförstås är uppenbar.

Det visar sig nu i fallet Assange att det kan gå lika lättvindigt till när det gäller åklagares beslut att anhålla någon. Antingen har i detta fall jouråklagaren fått en bristfällig muntlig föredragning av polisen eller hon har missuppfattat den eller dragit slutsatser som chefsåklagaren inte fann hållbara.

Till följd av beslutet att anhålla honom för våldtäkt fick Assange sitt namn internationellt nerfläckt, eftersom beslutet fick internationell publicitet via Expressen. Hade det inte gällt en "kändis" hade skadeverkningarna blivit ytterst begränsade (beslutet hävdades snabbt och han blev ju aldrig reellt frihetsberövad).

I fråga om barn däremot blir skadeverkningarna av en enda persons förhastade beslut om omedelbart omhändertagande vanligen bestående. Jag har överhuvudtaget aldrig sett något exempel på att domstol hävt ett sådant beslut, och det förekommer knappast att en domstol avslår en socialnämnds ansökan om LVU-vård i fall där beslutet redan föregripits av en ledamot i socialnämnden.

Det är bedrövligt att numera inte något av riksdagspartierna visar det minsta intresse för att ta ett samlat grepp om rättssäkerhetsfrågor. Dags för en ny rättsrötedebatt?

Brita Sundberg-Weitman: Pensionerad lagman, författare till bl a "Saklighet och godtycke i rättskipning och förvaltning", "Rättsstaten Åter!" och "Sverige och rättsstaten på 2000-talet"

Kommentar

Polisänmälan mot Assange registerades kl. 16:11. Åklagrbeslutet fattades kl. 17:00. Förhöret med den berörda kvinnan (våldtäkten) påbörjades kl 16:21 och avslutades kl. 18:40.

Med andra ord så fattade åklagaren beslut om att Assange skulle anhållas i sin frånvaro 1tim och 40min. innan förhöret med kvinnan avslutades.

Allt detta sammantaget med att Assange över huvud taget inte fick någon som helst chans att kommentera detta eller en chans till att ge sin syn på saken. Vad som hittills framgått så har polisen över huvud taget inte ens försökt att nå Assange innan fallet lämnades över till tjänstgörande åklagare.

Är verkligen detta förenligt med svensk rättspraxis? Samt är detta förenligt med Sveriges Grundlag (viklen f.ö. skulle vara ett krav på att våra barn skall lära sig i grundskolan för att kunna uppnå fullgoda studieresultat).

— *Bengt Hesdorf*

<http://www.newsmill.se/artikel/2010/08/29/fd-lagman-vi-beh-ver-en-ny-r-ttsr-tedebatt>

* * *

Fd lagman: Gripandet av Assange väcker allvarliga frågor om den svenska rättsstaten

Brita Sundberg-Weitman om Wikileaks

*Newsmill
2010-12-07*

Min förra artikel (Vi behöver en ny rättsrötedebatt) handlade om det betänkliga i att en tjänstemans föredragning vid ett telefonsamtal kan resultera i de mest ingripande myndighetsbeslut: att låsa in någon i en cell eller att med våld skilja ett barn från dess familj.

Den lättvindiga hanteringen av så allvarliga ingripanden hade aktualiserats av att en jouråklagare efter ett telefonsamtal med en polis beslutat anhålla och i Stockholm eftersöka Julian Assange, Wikileaks grundare, såsom på sannolika skäl misstänkt för våldtäkt. Expressen hade fått nys om beslutet redan samma kväll. Dagen därpå hade en chefsåklagare hävt beslutet och avskrev kort därefter hela ärendet sånär som på en kvarstående misstanke om ofredande. Det var situationen när jag skrev den artikeln.

Därefter har ärendet utvecklats till en följetong med säkerligen flera avsnitt kvar. På tillskyndan av tidigare jämställdhetsombudsmannen Claes Borgström har överåklagaren Marianne Ny beslutat att ta upp ärendet igen, och hon har i domstol lyckats få Assange häktad i sin utevaro, återigen på sannolika skäl misstänkt för våldtäkt, jämte olaga tvång och sexuellt ofredande. Hon har utfärdat en europeisk arresteringsorder och ombesörjt att han är internationellt efterlyst. Han har i dag hörts av en engelsk domstol [*och häktats--A.B.*], varvid han motsatt sig överlämnande till Sverige.

Enligt Svea hovrätt avser våldtäktsmisstanken "mindre grovt brott". Vad som läckt från polisutredningen tyder på att misstankarna gäller att Assange inte respekterat villkor som två kvinnor ställt för att ha samlag med honom; sexuellt umgänge med honom var de i och för sig fullt införstådda med. På Aktuellt den 5 december uttalade Marianne Ny att det ännu är "för tidigt" att uttala sig om huruvida ärendet kommer att leda till åtal.

Händelseutvecklingen väcker många frågor. Hur kunde Expressen få nys om jouråklagarens anhållningsbeslut redan innan chefsåklagaren hunnit häva det dagen därpå? Marianne Ny säger nu att syftet med häktning och efterlysning är att höra Assange om misstankarna, men varför skedde det inte medan Assange ännu var kvar i Sverige? Varför avböja hans erbjudanden om att höras på ambassad i England eller per videokonferens, om hon inte ens anser sig ha nog bevisning för åtal? Varför utfärda europeisk arresteringsorder, med de kostnader en sådan innebär, redan innan Svea hovrätt hunnit pröva tingsrättens överklagade häktningsbeslut?

Överåklagarens åtgärder i ärendet ger verkligen inte intryck av att hon försökt begränsa de skador som åsamkas Assange, snarare tvärtom. Frågan om åtal lämnar hon öppen efter flera månaders "utredning". Hanteringen påminner inte så litet om justitieministerns idé att skicka gredelina polisbrev hem till misstänkta sexköpare "så att frun eller grannen får reda på det". Och varför sätter sig hovrättspresidenten Fredrik Wersäll, tidigare riksåklagare, som ordförande i ett häktningsärende där en överåklagares prestige och framtida karriär är så starkt involverade?

Vilka överväganden kan ligga bakom detta uttalande av hovrätten: "Skälen för häktning uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för Julian Assange eller för något annat motstående intresse"? Den av EU-domstolen utvecklade proportionalitetsprincipen innebär bl.a. att tvång i myndighetsutövning är otillåten om syftet med åtgärden kan uppnås på ett för den enskilde mindre ingripande sätt, men den har ännu inte uttryckligen formulerats som villkor för europeisk arresterings-order.

Viviane Reding är vice ordförande i EU-kommissionen med ansvarsområdet rättvisa, mänskliga rättigheter och medborgarskap. I ett brev till Fair Trials International den 19 november 2010 skriver hon i fråga om europeiska arresteringsorder att rättssäkerheten har brister och att det är angeläget att det införs garantier för att en stat inte utfärdar europeisk arresteringsorder utan att först pröva om det finns mindre ingripande alternativ. ("A particular priority is reaching agreement among Member

States on incorporating a consistent proportionality check before an EAW is issued and ensuring all alternative options have been considered." Se www.fairtrials.net)

Om syftet med Marianne Nys arresteringsorder, som hon säger, är att höra Assange om misstankarna, är det uppenbart att det hade kunnat uppnås genom någon av de möjligheter som Assange erbjudit.

Hela världen väntar med spänning på nya avsnitt i denna bisarra dokusåpa. Närmast stundar att engelsk domstol den 14 december tar ställning till om Assange ska överlämnas till Sverige.

• *Brita Sundberg-Weitman, pensionerad lagman, docent i folkrätt...*

Kommentarer

Det hela luktar CIA-provokation lång väg. Men USA och västvärlden kommer inte att kunna demonisera Wikileaks och Assange lika lätt som de svartmuskiga muslimerna. Permalänk | Anmäl

– *Bosse Johansson*

När den här soppan är över och Assange har frikänts, så är det viktigt för den Svenska demokratin och det Svenska rättsväsendet att två ärenden drivs hårt:

1) Anmälan av Claes Borgström till Svenska Advokatsamfundet. Han utgör en fara för den manliga befolkningen i detta land. Utöver att vara en demoraliserande kraft i samhället som i årtal har ägnat sig åt att svärta ned männen i landet, så är han dessutom en demagog och en utstuderad boulevard-artist.

2) Gör ett JK-ärende av hur Åklagarmyndigheten har förlösat skattebetalarnas pengar i detta ärende.

– *Pasha, 2010-12-07*

Jag delar i princip docentens åsikt i saken och konstaterar att det gynnar alltid folks respekt för rättssystemet när dess aktörer iakttar gällande lagar och normala tillämpningar därav. Tyvärr kan jag med utgångspunkt i min egen erfarenhet konstatera att det inte är ovanligt att nämnda aktörer även begår direkta lagbrott för att därigenom kunna lagföra en misstänkt person.

Så förefaller ske nu med Assange När en lagbrytare åtgärdas med lagvidriga metoder tenderar han att ytterligare förlora respekten för rättssystemet. Vilket sin tur ofta leder till ytterligare brott. Så det är INTE en effektiv metod för att bekämpa brottsligheten....

Om nu inte avsikten [*i detta fall*] kanske i själva verket är att provocera fram oroligheter på Internet som ska föranleda en ny lagstiftning om yttrandefriheten? Jag syftar på det i dagarna aktuella förslaget ACTA som om det genomförs kommer att seriöst reducera vår yttrandefrihet.

– *Börje Lundberg*

Det är viktigt att komma ihåg att Julian Assange stannade kvar i Sverige i 40 dagar efter första anhållan, för att fria sitt namn. Han deltog under tiden i förhör. Till slut lämnade hans Sverige men först efter att hans advokat fått bekräftat att detta var ok från Marianne Ny, och att inga nya förhör var planerade. Mindre känt är att Marianne Ny nästan omgående, när Assange då lämnade landet, åter anhöll honom i sin frånvaro.

– *Mats Forssblad*

I Sverige betyder "ensuring all alternative options have been considered" att man fullständigt struntar i alla andra alternativ och hoppar direkt på slutmålet. Det kanske kallar de för att effektivisera processen. Jag menar i Sverige tas beslut om tvångsomhändertagande på barn innan Socialtjänsten ens hunnit med att kolla upp var familjen faktiskt är skriven.

— *Laban Andersson*

US State Dept har just gått ut med följande pressmeddelande: "7 Dec 2010.... The United States is pleased to announce that it will host UNESCO's World Press Freedom Day event in 2011, from May 1-May 3 in Washington."

— *Erik L Andersson*

Men, vi ska förstås ta Marianne Ny och Claes Borgström på orden när de bedyrar att det slags hemliga informella samarbete WikiLeaks avslöjar på punkt efter punkt inte förekommer ifråga om hans gripande. Eller för att citera Beatrice Ask, "Det är inte så att vi genomför förändringar efter påtryckningar från något annat land."

— *Erik L Andersson*

Konsekvensen av att Anna A och Sofia W blivit upprörda över att Assange inte ville använda kondom har blivit enorma för flickorna. Nu pågår en psykiskt våldtäkt på dem av Assange anhängare över nätet, som vida överträffar det som hände hemma i deras sängkammare [som vi fortfarande inte säkert vet vad det handlade om--A.B.]. Det bästa de kan göra är att inte lyssna på karriäradvokaten Claes B. och dra tillbaka sin anmälan.

— *Kristina Ohlson*

Marianne anser följande i domstolsverkets skrivelse från 1999 att lagföring av män, som åtalas och frias dvs oskyldiga, ger god effekt som skydd för kvinnan! "Om polis och åklagare under förundersökningen får fram tillräckliga bevis leder ärendet till åtal. Genom en lagföring lyfter rättsväsendet över ansvaret på den som tillgriper våld. Marianne Ny menar att lagföringen har en god effekt som skydd för kvinnan, även i de fall gärningsmannen åtalas men inte döms." Ha detta i åtanke varje gång ni läser om hennes ageranden i Assangefallet.

— *Petter Flink*

Man har all anledning att vara rädd för svenskt rättsväsende om en kvinna anmäler för våldtäkt, även om kvinnan blåljuger.

— *Gunnar*

Återigen kloka ord från artikelförfattaren, i ett ämne med många märkliga händelser. [Två iakttagelser:]

- Anmälarna kan inte formellt dra tillbaka anmälan. Våldtäkt faller under allmänt åtal, och det är åklagaren som har att besluta om ärendet ska drivas vidare, eller ej. Men, det är klart, om anmälarna slutar helt att medverka blir processföringen svår. Vilket de kan göra om de vill. Ord mot ord, där den ena parten inte vill uttala sig. Fungerar illa, även för en överåklagare från Utvecklingscentrum.

- Det ser ut som en tanke, att Borgströms advokatbyråkollega (Bodström) just nu har sin arbetsplats i USA. Och Bodström som fd justitieminister har väl haft mer än ett finger med i spelet när CIA flög fångar i transit via Sverige, och när vi med hjälp av CIA flög ut terroristmisstänkta från Sverige?

Det är inte svårt att tänka sig hur de informella kontakterna kan ha gått till i fallet Assange, och hur de två kvinnorna har blivit utnyttjade i ett långt större spel än vad de själva hade tänkt sig från början.

— *Mayo Mellberg*

Jaktens förlopp ger allvarliga svar om inte bara det svenska rättsväsendet utan även hur allvarlig kopplingen till främmande makters rättsväsende anas vara. Att en av massmördare Quicks uppfinnare [*Borgström*] figurerar gör inte saken mindre olustig. Att den svenska rättstaten har att revideras och rättsrötan ventileras bort råder inga tvivel kring. Frågan är vem som törs stå upp för detta gedigna arbete utan risk för egen säkerhet. Kanske LGWP? Dags att på allvar såga ACTA och försvara alla Whistleblowers innan tystnadens täcke kväver alla former av yttringar i sin linda....

— *Conny Tallquist*

Claes Borgström är en totalt hänsynslös maktmänniska med en egen karriärsagenda. Om det finns någon i Sverige som skulle applådera ett diktatoriskt styre så är det Borgström. En människa som vill styra andra människors liv. Kan han inte utlämnas till USA?

— *Nets Eruts*

Svensk rättvisa har hamnat i världens politiska strålkastarljus efter gripandet av Julian Assange, Wikileaks grundare. Två välkända radikalfeminister och rättvisans tjänare håller i taktpinnen; de goda vännerna advokaten Claes Borgström (S) och kammaråklagare Marianne Ny. Bara detta i sig gör att frågetecknen hopar sig. Vi i Sverige behöver inte sämre rättssäkerhet; vi behöver en bättre rättssäkerhet som svarar upp emot de mänskliga rättigheterna och könens jämställdhet....

— *Arvid Andersson*

Tack Brita Sundberg-Weitman för att du öppnar ögonen på mig när det gäller den dokusåpa som svenskt rättsväsende verkar vara. Aldrig mer skall jag lite på att någon blir behandlad med varsamhet. Nu är jakten igång och det luktar "politiskt rättsväsende" lång väg, inga oberoende rättegångar för Assange. När svenskt rättsväsende lämnar honom till USA, så har Expressen/Polisen/Åklagarmyndigheten i Sverige sett till att Assange får ruttna bort som livstidsfånge med brutalitet och misshandel i fångenskapen. Svenskt åklagarväsende är MAKTFULLKOMLIGT och luktar 50-tal som Jan Myrdal skrev på Newsmill.

— *Ylva Matrisse*

Angående Borgströms motiv, driver han advokatfirma med fd Justitieminister Thomas Bodström (som kan antas ha goda kontakter vid US State Dept och fn är i USA). Huruvida det tidigare förekommit "informella samtal" med USA ang Assange kan vi i nuläget bara spekulera om. Däremot rapporterar media om att ett utlämnande från Sverige redan diskuterats i sådana samtal, och som WikiLeaks rapporterat om förs sådana samtal regelmässigt inom en rad områden-- allt medan allmänheten nekas insyn. Detta, te minst vad gäller det som rapporterats angående ett utlämnande av Assange, förnekas kategoriskt av Sveriges regering.

Mer specifikt gällande Borgströms motiv, är han känd som en opportunist-- inte minst är hans track-record som försvarare av Thomas Quick intressant i sammanhanget. Än mer aktuellt i detta avseende är dock hans ledande position i den radikalfeministiska rörelsen. Han har bland annat hävdat att alla män bär en kollektiv skuld för allt våld som utövas mot kvinnor. Borgström har anfört sedvanliga radikalfeministiska argument, som gör gällande att män är att betrakta som förövare och kvinnor som offer även där det gäller sexuella handlingar som sker i samförstånd.

Min personliga uppfattning är att Borgström, möjligtvis efter amerikanska uppmaningar att återuppta fallet, sett ett gyllene tillfälle att främja sin radikal-feministiska agenda. Denna avser, inte minst, att förändra svensk sexuallagstiftning i riktning mot uttalad feministisk extremism och paternalism. Hans uttalanden om att

man måste vara advokat för att förstå ifall man blivit våldtagen eller ej, säger förmodligen det mesta i detta avseende. Det är en sedvanlig småpåve-attityd vanligt folk är vana att höra från politiker som girigt och omätligt eftersträvar maktutövning.
— Erik L Andersson

Med mycket stor sannolikhet kommer följande att hända:

1. JA utlämnas till Sverige, efter överklagande, någon gång efter helgerna;
2. JA hörs i Sverige under fortsatt förundersökning;
3. Åklagare beslutar i jan/feb, att förundersökningen inte räcker för åtal och JA försätts på fri fot; och
4. Svenska åklagare (och poliser) framstår som nånting som vi mera förknippar med rättsväsendet i svagt utvecklade länder i tropiskt klimat.

— *Xhristina Wegel*

Det är få som tar upp den verkligt allvarliga anklagelsen mot Assange. Att han har tillbringat tid och haft sex med kvinnorna och därefter inte ringt till dem eller besvarat deras samtal!! Något som tydligt gjort de båda damerna mycket upprörda. Jag trodde att det sista den vill som blivit våldtagen är att bli kontaktade av förövaren?

... Det intressanta med denna Nya tolkning av sexualbrotts lagen är att våldtäkten fullbordas efter att paret skilts åt, inte längre befinner sig på samma plats och består i förövarens avsaknaden av kontakt. Sexbrotts lagstiftningen har fått en ny dimension, våldtäkt på distans.

— *Jakobsson*

Det är med anledning av omständigheterna runt JA:s samvaro med hans anmälare mycket tydligt att han inte har begått något verkligt brott, Advokatfeministen Borgström driver åtalet "för kvinnornas räkning" och är ju kompanjon med Bodström. Som f.d justitieminister bör denne ha kvar gamla kontakter både med svenska regeringsledamöter och med amerikanska statsjänstemän där han nu befinner sig i USA. Jag tycker därför att man ser en "snitslad bana" hur Borgström-- i kontakt med Bodström och andra-- bestämmer sig för att nyttja fallet dels för att främja anmälarna (minst en av tjejerna är en feministisk aktivist) och dels för att göra intryck på sina vänner/kontakter i USA/Sverige.

Eftersom det i stort sett inte finns nån substans i fallet som anknyter till begreppet "våldtäkt-- t.ex. betalade en av tjejerna helt frivilligt en tågbiljett för Assange dagen efter den handling som hon senare omdefinierade till att vara brottslig-- så har fallet givit Sverige mycket dålig reklam i utlandet....

— *Börje Lundberg*

<http://www.newsmill.se/artikel/2010/12/07/fd-lagman-gripandet-av-assange-vascular-allvarliga-fr-gor-om-den-svenska-r-ttsstate>

* * *

Prosecutor fighting to extradite Assange 'has biased view of men'

*Mark Hughes
The Independent
8 February 2011*

The prosecutor seeking to have Julian Assange extradited to Sweden on sexual assault allegations is a "well-known radical feminist" with a "biased view" of men, a court heard yesterday.

The accusation against Marianne Ny was made by a retired Swedish appeal court judge, Brita Sundberg-Weitman, who was giving evidence at Mr Assange's extradition hearing at Belmarsh magistrates' court in London.

Mr Assange, 39, who founded WikiLeaks, is wanted in Sweden on suspicion of rape and other sexual offences said to have taken place in August last year. Ms Sundberg-Weitman said Ms Ny was mounting a "malicious" and "hostile" prosecution of Mr Assange....

But it was Ms Sundberg-Weitman's colourful description of Ms Ny which stood out among the legal complexities of extradition law. The former judge, who has practiced law since 1958, told the court: "She [Ms Ny] has a rather biased view against men in her treatment of sex offences. [She] seems to take it for granted that everyone under prosecution is guilty. I think she is so preoccupied with the situation of battered women and raped women that she has lost her balance."

About Ms Ny's failure to interview Mr Assange before he left Sweden, five weeks after the allegations were made, she added: "It looks malicious. It would have been so simple to have him heard when he was in Sweden. And once he left Sweden it would have been so easy to have him questioned via telephone or video link."...

* * *

Response of retired Swedish judge Brita Sundberg-Weitman to British judge Riddle's ruling on the Assange case

24 February 2011

Generally about the crossexamination:

I can agree that there was confusion during the crossexamination, much due to the fact that I had great difficulties hearing Ms Montgomery's questions. (My hearing device had been destroyed just before my travel to London and there was no time to have it replaced.)

However, here are my comments to Judge Riddle's decision.

The basis of my conclusions

It is not true that I based my conclusions on what I had been told by defence lawyers. Ms Ny has herself confirmed that she could have interrogated Mr Assange whilst he was still in Sweden. Her motivation for not doing so was that she wanted to interrogate all the witnesses before she heard Mr Assange's side of the story. In my view

this delay was unreasonable, since Mr Assange was only temporarily in Sweden. However, since she did not question him before he left Sweden, she should in my view have accepted his offer to be interrogated in England. Under the Code of Judicial Procedure "(t)he investigation should be conducted so that no person is unnecessarily exposed to suspicion, or put to unnecessary cost or inconvenience." (Chapter 23 Section 4) Issuing a EAW was bound to cause Mr Assange and his work a maximum of harm, as could easily be predicted.

Presence of the defence in the Court of Appeal

Page 3: "The witness at first appeared to say the defence were not represented in the Court of Appeal but later she said, after being referred to the decision of the court, that this document says Mr Hurtig was present, but she doesn't think he was."

My comment: It appears clearly from the protocol of Svea Court of Appeal that Hurtig was not present. There was no hearing in the Svea Court of Appeal. The case was presented by an official of the Court.

Bail

Page 3: "She was asked direct questions as to whether the court would decide whether this defendant should be on bail, if returned to Sweden. At first she appeared to avoid the question but did say that this is a matter for the court, with a right to appeal if bail is refused." My comment: There is no bail option in the Swedish Code of Judicial Procedure, so I cannot have said that "this is a matter for the court" or that there is "a right to appeal if bail is refused"

Ms Ny's idea of reasons to have a man locked up

Page 3: "She was taken through the early paragraphs and accepted that there was nothing really wrong with what was said there." My comment: I probably did not have enough presence of mind to answer the question properly. However, what is really wrong with Ms Ny's statement-- that a man ought to be detained in order to let the woman have the peace to consider whether or not she has been mistreated-- is that this is not a legitimate reason to put a person in prison! (Legitimate grounds: risk of absconding, risk of collusion, risk of continued criminality)

Principle of proportionality

Judge Riddle states that he is "not in a position to say what the reason was" why Mr Ny rejected Mr Assange's offers to be interrogated in England". Obviously because she has never divulged what her reason was! That is why I said that her refusal "looks malicious". It strikes me that whereas Judge Riddle is rash to draw the conclusion that it "cannot have slipped (Mr Hurtig's) mind" what efforts he made to contact his client between 21st, 22nd and 29th September, Judge Riddle is content that Ms Ny has refused to state her reasons for issuing a EAW instead of accepting Mr Assange's offers to be interrogated in England.

As stated in the decision by the High Court in December, what Mr Assange did "is not the conduct of a person who is seeking to evade justice." When interviewed in the media Ms Ny has given the following reason for not accepting Mr Assange's offer to be questioned in England: "It would not be consistent with Swedish law." This is simply not true.

The principle of proportionality will lack all sense if you accept that a state authority is not under an obligation to divulge its reasons for limiting a person's freedom!

* * *

Tidigare lagman: Statsministern och riksåklagaren låter som Bagdad Bob

Brita Sundberg-Weitman om rättskulturen

*Newsmill
2011-03-07*

Med anledning av det pågående förfarandet i London om överlämnande av Julian Assange har såväl statsministern, Fredrik Reinfeldt, som riksåklagaren, Anders Perklev, offentligt uttalat sig på ett sätt som leder tankarna till "Bagdad Bob", irakisk informationsminister 2003.

Enligt Reinfeldt har Sverige ett självständigt rättsväsende och är ett välfungerande rättssamhälle utan politiskt inflytande. I brottmål består tingsrätt av en professionell domare och tre, i praktiken politiskt nominerade, lekmän. I hovrätt deltar tre lagfarna domare och två politiskt nominerade lekmän, vilket bl.a. betyder att om de två nämndemännen får med sig en av de professionella domarna, blir den meningen avgörande för hovrättsdomen.

I förordningarna med tingsrätts- respektive hovrättsinstruktion finns en kryptisk bestämmelse om att lagmannen respektive presidenten bör delta när ett mål eller ärende avgörs, "om det finns särskilda skäl för det med hänsyn till målets eller ärendets art".

Den bestämmelsen tolkas i praxis så att domstolschefen bör delta i mål som särskilt bevakas av medierna. Det är en besynnerlig ordning. Varför ska mål som medierna uppmärksammar särbehandlas? Varför är de ordinarie rådmännen inte betrodda? Domstolschefen brukar vara den ordinarie domare vid domstolen som har minst erfarenhet av rättskipning. Arbete i kanslihuset eller eljest på politiska villkor är ofta den avgörande meriten för tjänst som domstolschef. Den som arbetat länge på politiska villkor får förstås näsa för vad som är opportunt. Är det det som är förklaringen?

Beträffande särskilt arresteringsordern gentemot Assange föreskriver grundlagen att utrikesministern ska hållas underrättad, när en fråga som är av betydelse för förhållandet till en annan stat uppkommer hos en statlig myndighet (10 kap 8 §, numera 13 § regeringsformen). Bestämmelsen kommenteras i förarbetena så att utrikesministern måste få "en reell möjlighet att orientera myndigheten om sakens urikespolitiska sida." (Prop 1973:902 sid 370 f.)

Så har vi de individuella domarlönerna. En domstols administrativa chef bestämmer numera lönerna för domstolens domare. Det är en ordning som länge stått på Domstolsverkets önskelista och som numera realiserats. Därmed har man kört över 1993 års domarutredning som tog avstånd från tanken att tillämpa individuell lönestättning för domare: "En ordinarie domare bör inte bli föremål för en sådan löpande betygssättning av förman som påverkar lönen.

"Om domaren för att få högre lön skall betygsättas som skicklig kan det hända att han omedvetet rättar sig efter vad kollegor och chefer tycker och inte sitt eget omdöme i den dömande verksamheten. En skicklig domare som arbetar långsammare men

säkrare än andra kan komma i kläm i något slags produktivitsresonemang. Sammanfattningsvis är det tveksamt hur man skall kunna löpande bedöma skicklighet och samtidigt behålla ett självständigt dömande." (SOU 1994:99 sid 266, min fetning) Nyordningen gör att man, drastiskt uttryckt, kan indela vårt lands rådmän i smilfinkar och hunsade.

Kritik mot överåklagaren Marianne Nys agerande i Assangeärendet kommenterar Perklev med att framhålla att enligt svensk rätt gäller absolut åtalsplikt. Det innebär enligt honom att en åklagare i princip är skyldig att så långt det är möjligt fullfölja en brottsutredning, "Marianne Ny har alltså agerat helt i enlighet med sin roll som allmän åklagare".

Så det skulle inte ha funnits något val? Hur går det ihop med den här bestämmelsen: "En svensk arresteringsorder får utfärdas endast om det med beaktande av det men för den enskilde samt den tidsutdräkt och de kostnader som kan antas uppkomma i ärendet framstår som motiverat med hänsyn till brottets art och svårhetsgrad samt övriga omständigheter." (5 § förordning 2003:1178) En likalydande paragraf i förordning om begäran om utlämnande till Sverige för brott kommenteras på regeringens hemsida så att " en skälighetsbedömning ska ske i samtliga fall där Sverige begär utlämning för brott".

Ur Åklagarmyndighetens *Handbok Överlämnande enligt europeisk arresteringsorder*: "Vid tveksamhet om en arresteringsorder bör utfärdas bör rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli kontaktas för samråd" (sid 25) Marianne Ny kan således förutsättas ha samrått med riksåklagarämbetet innan hon utfärdade arresteringsordern mot Assange, och Perklevs kommuniké framstår då snarare som blå dunster i en partsutsaga för egen del än som en förmans uttalande till försvar för en underordnad. Enligt den ovan berörda grundlagsregeln kan Perklev förutsättas ha lämnat utrikesministern tillfälle att ge synpunkter.

- Brita Sundberg-Weitman. Pensionerad lagman och docent i civilrätt och folkrätt. Författare till bland annat "Saklighet och godtycke i rättskipning och förvaltning" 1981, "Rättsstaten Åter!" 1985 och "Sverige och rättsstaten på 2000-talet"

Kommentarer

Min stora aktning till dig som vågar gå emot etablissemang och kritisera brister i vårt rättssystem. Tack! Du och Inga-Britt Ahlenius är berömvärda med ert mod och er vilja att driva obekväma sanningar upp i ljuset. Tänk om fler, både män och kvinnor var lika starka och jobbade för sanningen i stf att bara vara ute efter att skydda sitt eget skinn.

— Christina Lundqvist

Redan från allra första början verkar den här historien ha processats politiskt-- och då har jag inte den ringaste tanke på Assange. Men Bagdad Bob! Det var extra tänkvärt! Tja, jag skall verkligen läsa artikeln åtminstone en gång till.

— Stig Bergman

"There is no doubt in my mind that Brita Sundberg-Weitman has had a very distinguished career as a judge and as a jurist. In her time she was no doubt a highly respected expert on many aspects of Swedish criminal law. She had taken a particular interest in European law, and in civil rights. She clearly now finds herself out of sympathy with the Swedish judicial system. She believes it to be unfair. It is perhaps

unfortunate that in her report she did not mention that her opinions are not universally accepted. Similarly, one might have expected a clearer statement in her report that some of her evidence was based on what she had been told by defence lawyers, as opposed to independent sources, although she readily revealed that in cross-examination. Nevertheless I was very grateful to her for attending court to give evidence."

— *John Billing*

"The basis of my conclusions: It is not true that I based my conclusions on what I had been told by defence lawyers. Ms Nye has herself confirmed that she could have interrogated Mr Assange whilst he was still in Sweden. Her motivation for not doing so was that she wanted to interrogate all the witnesses before she heard Mr Assange's side of the story. In my view this delay was unreasonable, since Mr Assange was only temporarily in Sweden. However, since she did not question him before he left Sweden, she should in my view have accepted his offer to be interrogated in England. Under the Code of Judicial Procedure '(t)he investigation should be conducted so that no person is unnecessarily exposed to suspicion, or put to unnecessary cost or inconvenience. (Chapter 23 Section 4) Issuing a EAW was bound to cause Mr Assange and his work a maximum of harm, as could easily be predicted."

Om man vill bilda sig en uppfattning om en ämbetsmans objektivitet är det kanske bättre att granska vederbörandes gärningar i tjänsten och offentliga uttalanden än att sätta sig i hans/hennes knä.

— *Brita Sundberg-Weitman*

"The witness was further cross-examined about the authority to issue the EAW. Again she had difficulty directly answering the question. However she did eventually say that if the decision to prosecute has been made then Ms Ny is entitled to issue the EAW. She then referred to the decision to prosecute, for which the Swedish is 'Atalsbeslut'. When pressed as to the decision to issue an arrest warrant and what it involves she said: 'I may be wrong'. When further matters about the EAW and the framework decision were put to her she said 'I am clueless. I don't know. I have no firm opinion. [as to the points that must be reached before a prosecutor issues an EAW for the purpose of prosecution]....

"The main criticism comes from the Swedish judge, Brita Sundberg-Weitman. She does not know Ms Ny. She bases her opinion on what she has been told by this defendant's lawyers and articles she had read in the press. In fact she produced comparatively little evidence to support her strong criticism of Ms Ny. I refer briefly to that part of her evidence at page 3 above. Moreover she confirmed that she had no direct personal knowledge of what had happened in the investigation. Her evidence is based upon facts supplied to her by the defence lawyers. Mr Hurtig denied telling her that Ms Ny had made no effort to interview his client. He has never met her. There is therefore no clear evidence as to the source of the information on which Brita Sundberg-Weitman formed her opinion. One probable explanation is that Mr Assange's London lawyers provided her with material they had in turn received from Mr Hurtig. However there are other explanations and the evidence is simply unclear on this point."

"She was then asked what material she has to justify the conclusion that Ms Ny 'is a well-known radical feminist'. She did not produce any further evidence to substantiate that conclusion and thought it was well known."

— *John Billing*

John Billing: Riddle's skrivningar kan kritiseras på flera punkter. Han tycks t.ex. inte ha uppfattat att "bail" inte existerar utanför de anglosachsiska rättssystemen, vilket

han borde veta som domare i mål om utlämnande och överlämnande. Här några punkter i mitt bemötande:

Presense of the defence in the Court of Appeal (page 3: "The witness at first appeared to say the defence were not represented in the Court of Appeal but later she said, after being referred to the decision of the court, that this document says Mr Hurtig was present, but she doesn't think he was)" *My comment*: It appears clearly from the protocol of Svea Court of Appeal that Hurtig was not present. There was no hearing in the Svea Court of Appeal. The case was presented by an official of the Court.

Bail (page 3: She was asked direct questions as to whether the court would decide whether this defendant should be on bail, if returned to Sweden. "At first she appeared to avoid the question but did say that this is a matter for the court, with a right to appeal if bail is refused)." *My comment*: There is no bail option in the Swedish Code of Judicial Procedure, so I cannot have said that "this is a matter for the court" or that there is "a right to appeal if bail is refused"

Ms. Ny's idea of reasons to have a man locked up (page 3: "She was taken through the early paragraphs and accepted that there was nothing really wrong with what was said there)." *My comment*: I probably did not have enough presence of mind to answer the question properly. However, what is really wrong with Ms. Ny's statement-- that a man ought to be detained in order to let the woman have the peace to consider whether or not she has been mistreated-- is that this is not a legitimate reason to put a person in prison! (Legitimate grounds: risk of abscondense, risk of collusion, risk of continued criminality)

Principle of proportionality. Judge Riddle states that he is "not in a position to say what the reason was why Mr. Ny rejected Mr Assange's offers to be interrogated in England". *My comment*: Obviously, because she has never divulged what her reason was! That is why I said that her refusal "looks malicious". It strikes me that whereas Judge Riddle is rash to draw the conclusion that it "cannot have slipped (Mr Hurtig's) mind" what efforts he made to contact his client between 21st, 22nd and 29th September, Judge Riddle is content that Ms. Ny has refused to state her reasons for issuing a EAW instead of accepting Mr Assange's offers to be interrogated in England.

As stated in the decision by the High Court in December, what Mr Assange did "is not the conduct of a person who is seeking to evade justice." When interviewed in the media Ms. Ny has given the following reason for not accepting Mr Assange's offer to be questioned in England: "It would not be consistent with Swedish law." This is simply not true.... The principle of proportionality will lack all sense if you accept that a state authority is not under an obligation to divulge its reasons for limiting a person's freedom!

— Brita Sundberg-Weitman

Det är ganska klart att det är en rent politisk utlämning och att det inte har något med svensk rättspraxis att göra, vilket avskrivandet hos första åklagaren tydligt visar. Vi har ett rättshaveri i landet och det vore bra om vi kunde få ett mer självständigt rättsväsende som inte var politiskt styrt i enskilda fall som det är i fallet Assange enligt de flesta som ser en aning objektivt på historien. Vill man bara höra Assange så är det enkelt att skicka ner en polis eller helt enkelt låta brittisk polis förhöra honom. Hela historien blir absurd och uppenbart helt politiskt konstruerad. Våldigt stora kostnader för svenska skattebetalare blir det också för den här politiskt styrda rättsfarsen.

— Mikael Forsberg

<http://www.newsmill.se/artikel/2011/03/06/tidigare-lagman-statsministern-och-riksklagaren-l-ter-som-bagdad-bob>

SENASTE RONDEN I FALLET JULIAN ASSANGE

Brita Sundberg-Weitman om Arresteringsordern mot Assange

Newsmill
2011-07-13

Den idag och igår pågående förhandlingen i High Court om överlämnande av Julian Assange till Sverige är spännande. Frågor som visserligen togs upp i det tidigare förfarandet men som förbigicks av domaren Howard Riddle har blivit mer utkristalliserade.

Får en europeisk arresteringsorder användas på ett stadium då det ännu är oklart om det överhuvudtaget kommer att bli ett åtal mot den som begärs överlämnad?

Domaren Riddle höll med Assanges advokater om ståndpunkten att det måste finnas ett syfte att åtala, men han ansåg det klarlagt att överåklagaren Marianne Ny, som utfärdat arresteringsordern, hade ett sådant syfte: "I have no doubt that this defendant is wanted for prosecution in Sweden".

Detta uttalande framstår som högst tvivelaktigt med tanke på att såväl Marianne Ny som Nils Rekke hos Riksåklagaren efter utfärdandet av arresteringsordern offentligt och otvetydigt förklarat att det ännu är en öppen fråga huruvida förundersökningen kommer att leda till åtal eller ej.

Är Marianne Ny att anse som en "judicial authority"? I annat fall är hon enligt engelsk rätt inte behörig att utfärda en europeisk arresteringsorder. Frågan avfärdades av Howard Riddle men tas möjligen på större allvar i High Court. I vart fall påpekade en av domarna att en alltför vid definition av begreppet "judicial authority" skulle kunna underminera allmänhetens tilltro till den europeiska arresteringsordern. Domstolen tog också upp frågan i vad mån arresteringsordern gentemot Assange har utfärdats av svenska staten snarare än av en oberoende domstolsinstans: "how much the Assange arrest warrant was issued by an arm of the Swedish state, and how much by an independent judicial authority". (Jag citerar från the Guardian's fortlöpande rapportering)

Har arresteringsordern utfärdats med respekt för proportionalitetsprincipen? Denna innebär att en statlig tvångsåtgärd inte får vidtas, om det finns ett för den enskilde mindre ingripande alternativ att uppnå syftet med tvångsåtgärden. Till saken hör att det finns internationella regler om ömsesidig rättshjälp (mutual legal assistance). Enligt dessa regler kunde Assange ha hörts i England, och han erbjöd sig uttryckligen att medverka till det, på telefon, genom videoupptagning eller på svenska ambassaden. I Sverige har Marianne Ny offentligt lämnat olika förklaringar till varför hon inte använde reglerna om ömsesidig rättshjälp, bland annat att det inte skulle vara tillåtet enligt svensk och engelsk rätt, något som inte alls stämmer.

Problemet med proportionalitetsprincipen förbigick Howard Riddle genom att strunta i att Marianne Ny vägrade att inför den engelska domstolen tala om varför hon inte ville låta höra Assange i England. Riddle: "A number of reasons have been speculated as to why she took that view. I am not in a position to say what the reason was."

Ordföranden i High Court, Lord Justice Thomas, uttryckte idag viss irritation över att Sverige utfärdat arresteringsordern i stället för att höra Assange i England: "Why are we precluded from acting with sense in this European Union when the commission talks about [judicial] co-operation?"

Är påståendena i arresteringsordern om vad misstankarna gäller en förvanskning av vad målsägandena sagt enligt polisrapporten?

På den här punkten förefaller Assanges advokater ha en hel del på fötterna. Försvaret har gjort en noggrann jämförelse mellan vad Ny påstår om misstankarna i arresteringsordern och vad som enligt polisrapporten verkligen sagts av de båda kvinnorna.

När jag skriver detta är förhandlingarna avslutade, och enligt Guardian kan avgörandet väntas dröja åtminstone tre veckor.

Jag noterar slutligen att svenska massmedier alltigenom denna process har ställt sig på Marianne Nys sida. Så sent som idag upprepar DN:s Annika Ström Melin under rubriken "Ge upp" det lika slitna som lögnaktiga påståendet att Assanges tidigare advokater "svartmålat de kvinnor som anmält Assange", och hon har dessutom den makalösa arrogansen att hävda att hon bättre än hans nuvarande advokat förstår den juridiska innebörden av vad som i England gäller om en giltig europeisk arresteringsorder: "Assanges advokat borde läsa på bättre".

Hur SVT på ett närmast löjligt partiskt sätt iscensatt ett försök till karaktärsdåd på Assange har jag beskrivit i en artikel i tidskriften DSM:
http://www.dsm.nu/DSM311_23-24%5B1%5D.pdf

* * *

Svaga resonemang i domen om överlämnandet av Assange

*Brita Sundberg-Weitman
Newsmill
2011-11-20*

Den 2 november i år offentliggjorde engelska High Court sin dom som fastställde att Julian Assange ska överlämnas till Sverige enligt den europeiska arresteringsorder som överåklagaren Marianne Ny utfärdat. Domskälen är omfattande. Domen består av 160 punkter. Som jag skrev i en tidigare artikel var det fyra frågor som domstolen hade att besvara (här i den ordning de behandlats av High Court):

- Den engelska lag som reglerar utfärdande av europeisk arresteringsorder föreskriver att en sådan ska vara utfärdad av en "judicial authority". Marianne Ny är åklagare. Kan hon i England anses vara en "judicial authority"?
- Är de gärningar som beskrivs i arresteringsordern en rättvisande (fair and accurate) beskrivning av vad de båda målsägandena sagt enligt polisrapporten?
- En europeisk arresteringsorder måste enligt den engelska lagen riktas mot någon som är anklagad och ha till syfte att åtala denne (accused and for the purpose of being prosecuted). Är denna förutsättning uppfylld trots att det inte finns något beslut att åtala Assange?
- Är arresteringsordern förenlig med proportionalitetsprincipen (inte mera tvång än nöden kräver)?

I punkterna 8-19 anger High Court, bestående av Sir John Thomas och Mr Justice Ouseley, sina allmänna utgångspunkter. Den engelska lagen måste i fråga om europeisk arresteringsorder läsas i ljuset av EU's rambeslut och så långt möjligt tolkas i harmoni med rambeslutet. Detta beslut vilar på grundtanken om samarbete mellan medlemsstaterna på rättsområdet och på principen om ömsesidigt erkännande av domstolsbeslut, dock utan avkall på rättssäkerheten. Hur långtgående granskning som en europeisk arresteringsorder ska underkastas måste bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet.

1. Judicial authority

Frågan om en åklagare kan anses vara en "judicial authority" behandlas under punkterna 20-54. Den besvaras jakande med hänvisning till EU's rambeslut, som överlåtit åt varje medlemsstat att bestämma vilka eller vilket organ som omfattas i den staten.

2. Är arresteringsorderns beskrivningar av de brott Assange misstänks för rättvisande?

Domskälen är i den här frågan mycket utförliga, punkterna 55-127. Utgångspunkten är vad Marianne Ny påstår i arresteringsordern (preciserat i början av domen, punkt 3):

OLAGA TVÅNG: Assange har den 13-14 augusti 2010 i målsäganden AA's bostad i Stockholm genom våld tvingat henne att tåla att han hindrat hennes rörelsefrihet. Våldet har bestått i att han hållit fast hennes armar och tvingat isär hennes ben samt liggande över henne med sin kroppstyngd betvingat henne och därigenom hindrat henne från att röra sig eller förflytta sig.

SEXUELLT OFREDANDE: Assange har den 13-14 augusti 2010 i målsäganden AA's bostad i Stockholm uppsåtligen i handling ofredat henne på sätt som varit ägnat att kränka hennes sexuella integritet. Assange, som varit medveten om att användande av skydd vid samlag i form av kondom varit målsägandens uttryckliga vilja och förutsättning för det sexuella umgänget, har utan hennes vetskap genomfört ett fullbordat oskyddat samlag med henne.

SEXUELLT OFREDANDE: Assange har den 18 augusti 2010 eller dagarna däromkring, i målsäganden AA's bostad i Stockholm uppsåtligen ofredat målsäganden på sätt som varit ägnat att kränka hennes sexuella integritet genom att lägga sig intill henne och pressa sin nakna erigerade penis mot hennes kropp.

VÅLDTÄKT: Assange har den 17 augusti 2010 i målsäganden SW's bostad i Enköping uppsåtligen genomfört ett samlag med henne genom att otillbörligt utnyttja att hon på grund av sömn befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd. En försvårande omständighet vid gärningen är att Assange, som varit medveten om att användande av skydd vid samlag i form av kondom varit målsägandens uttryckliga vilja och förutsättning för sexuellt umgänge, trots detta har genomfört ett fullbordat oskyddat samlag med henne. Den sexuella handlingen har varit ägnad att kränka målsägandens sexuella integritet.

High Court finner att domstolen egentligen inte behöver gå in på vad som sagts enligt polisrapporten, detta med hänsyn bl a till att Svea hovrätt förklarar Assange häktad såsom på sannolika skäl misstänkt för de brott som anges i arresteringsordern. Där-efter följer emellertid en genomgång av målsägandenas utsagor enligt polisrapporten, "de bene esse" (kan kanske här översättas med "för alla eventualiteter").

Enligt polisrapporten har AA sagt att Assange inledde med att smeka hennes ben, vilket hon "väkomnade", att de lade sig nakna på hennes säng, hon på rygg och han ovanpå, att hon hindrade honom från att penetrera henne eftersom hon inte ville ha samlag utan kondom, och att Assange frågade varför hon knep ihop benen och efter hennes förklaring tog på sig en kondom, varpå de hade samlag med hennes samtycke.

High Court fann att den i den europeiska arresteringsordern beskrivna gärningen motsvarade de av AA beskrivna händelserna och alltså var "fair and accurate". Visserligen skulle man, säger domstolen, kunna invända att han släppte sitt grepp om henne när hon uttalat sitt krav på kondom och att de därefter hade ett av båda samtyckt samlag. Men, framhåller domstolen, om man begränsar sig till den tidpunkt när han hindrade hennes rörelsefrihet stämmer Marianne Ny's gärningsbeskrivning med vad AA sagt enligt polisrapporten, och gärningen skulle ha varit brottslig även i England.

Sådär fortsätter domstolen med omständlig prövning av om den europeiska arresteringsordern har stöd i målsägandenas berättelser enligt polisrapporten. Att den i arresteringsordern beskrivna våldtäkten skedde när målsäganden "på grund av sömn befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd", trots att målsäganden själv sagt att hon "halvsov" (efter flera ömsesidigt samtyckta samlag med Assange) är en omständighet som enligt High Court blir högst relevant vid en kommande rättegång men som saknar betydelse för den prövning om överlämnande som High Court har att göra.

3. Är Assange anklagad och eftersökt för åtal?

Frågan behandlas under punkterna 128-154. Domstolen konstaterar först att en europeisk arresteringsorder inte är tillåten för utredning eller i syfte att samla bevis mot någon för eventuellt åtal. Texten i den av Marianne Ny utfärdade arresteringsordern anger emellertid att Assange söks "för lagföring", vilket i den engelska versionen motsvaras av "for the purpose of being prosecuted".

Assanges jurister framhöll att Marianne Ny i Sverige vid flera tillfällen offentligt uttalat att Assange endast är misstänkt och att det är en öppen fråga om han kommer att åtalas.

Här kommer High Court på litet snåriga vägar fram till slutsatsen att Assange är "accused" och att arresteringsordern har till syfte att åtala honom. Motiveringen: Arresteringsordern anger vilka gärningar Assange är misstänkt för, och de båda kvinnornas utsagor enligt polisrapporten ger klart uttryck för vad han sägs ha gjort. Så med fokus enbart på fakta är han klart anklagad. ("On the basis of intense focus on the facts he is plainly accused.")

Enligt High Court har brottmålsprocessen därmed inletts. Ty i svensk rätt får åtal inte beslutas innan den misstänkte har hörts och fått ta del av vad som förekommit under förundersökningen. I England och Wales fattas beslut om åtal på ett mycket tidigt stadium, och om det Assange gjort skulle ha hänt i England eller Wales skulle en brottmålsprocess mot honom redan ha inletts ("There can be no doubt that if what Mr Assange had done had been done in England and the Wales, he would have been charged and thus criminal proceedings have been commenced.")

Om det skulle anses att inledningen av ett brottmålsförfarande är beroende av åtal, skulle det innebära att se på den svenska processen genom trångsynta common-law-ögon. ("If the commencement of criminal proceedings were to be viewed as dependent on whether a person has been charged, it would be to look at Swedish procedure through the narrowest of common law eyes.")

4. Proportionalitetsprincipen

Det här är enligt min mening en verkligt svag punkt i domen. Proportionalitetsprincipen — som innebär att ett tvångsmedel inte får användas om ändamålet med åtgärden kan uppnås på ett för den enskilde mindre ingripande sätt — är av fundamental betydelse i den praxis som utvecklats i såväl EU-domstolen som Europadomstolen för mänskliga rättigheter. Principen ger ett handfast och relativt lättillämpat skydd mot sådant maktmissbruk som består i att en myndighet använder sin makt på ett formellt oantastligt sätt men när ändamålet med åtgärden kunde ha uppnåtts med mindre tvång. Poängen med proportionalitetsprincipen är att den drabbade inte behöver bevisa ont uppsåt hos myndighetspersonen (vilket i praktiken är omöjligt). Myndigheten tvingas att ange syftet med sin åtgärd, varefter frågan om detta syfte kunnat uppnås på ett mindre ingripande sätt kan besvaras relativt enkelt.

Assanges argumentering på den här punkten var att Marianne Ny kunde ha slutfört förundersökningen genom att höra honom i England enligt regler om ömsesidig rättslig hjälp i Sverige och utomlands. Det finns ett svenskt rättsfall från 2007, där Högsta domstolen ansåg att en för grova skattebrott misstänkt man bosatt i Dubai inte fick häktas innan man först försökt höra honom på telefon eller genom skriftväxling.

High Court avfärdar emellertid proportionalitetsprincipen i några ynka stycken på slutet av domen. Motiveringen är respekt för Svea hovrätt ("the respect this court should accord the decision of the Court of Appeal of Svea").

Svea hovrätts beslut innehåller förvisso att "Skälen för häktning uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för Julian Assange eller för något annat motstående intresse", men det är en fras kopierad från rättegångsbalken och säger ingenting om hur (eller överhuvudtaget om) hovrätten resonerat.

Själv betvivlar jag starkt att det i detta fall ligger några verkliga överväganden bakom frasen. Hovrätten har för övrigt inte haft att ta ställning till utfärdande av europeisk arresteringsorder, och även om den skulle ha haft det så innehåller förordning (2003:1178) om överlämnandet till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder bara en intetsägande "konkretisering" av proportionalitetsprincipen: "En svensk arresteringsorder får utfärdas endast om det med beaktande av det men för den enskilde samt den tidsutdräkt och de kostnader som kan antas uppkomma i ärendet framstår som motiverat med hänsyn till brottets art och svårighetsgrad samt övriga omständigheter."

Enligt EU-rätten ska proportionalitetsprincipen iaktas vid tillämpning av all EU-rätt, vare sig tillämparen är ett EU-organ eller en medlemsstat. Således har den engelska domstolen, som ju tillämpat rambeslutet om en europeisk arresteringsorder, enligt min mening varit skyldig att på eget ansvar överväga om Marianne Nys arresteringsorder är förenlig med proportionalitetsprincipen. Det har inte skett.

<http://www.newsmill.se/artikel/2011/11/20/svaga-resonemang-i-domen-om-verl-mnandet-av-assange>

* * *

Svenska journalister ljuger om Assange

Brita Sundberg-Weitman om mediebevakningen av Julian Assange

SVT-Debatt
17 augusti, 2012

Tongivande svenska medier, som DN och SVT, har i fallet Assange upprepat sakfel på sakfel. Olika journalister uttalar sig också gång efter annan tvärsäkert om Assanges psyke i förkländande ordalag. Vad är poängen? Vad saken handlar om är ju ett rättsärende. Menar man att rättssäkerhet är något som bör förbehållas personer som man tycker är trevliga?

DN:s ledare 15/8 "Låt rättvisa gå före plakatpolitik" är typisk. Assanges syfte med sin ansökan om asyl är enligt ledaren "att undkomma svenskt rättsväsende", alltså inte det han själv sagt: fruktan för tortyr och död i USA. "Innan Assange hann förhöras flydde han dock landet" påstår DN, trots att Assange fanns tillgänglig för förhör i Sverige flera veckor, men då passade det inte åklagaren att förhöra honom, trots att hon visste att han som grundare av Wikileaks var en internationellt efterfrågad föredragshållare runt om i världen. Vidare påstår DN att det skulle innebära gynnande specialbehandling av Assange om han förhörts i London. I själva verket skulle förhör i England vara normalt förfarande enligt väl etablerade regler om samarbete mellan bl a brittiska och svenska åklagarmyndigheter.

Den svenska åklagarmyndigheten har ända från början behandlat Assange på ett sätt som till skada för honom avviker från normal praxis. Jouråklagaren beslöt den 20 augusti 2010 hastigt att anhålla och eftersöka honom, trots att det vid den tidpunkten inte ens genomförts förhör med de två kvinnor som brottsmisstankarna gällde. Klart i strid mot lag och praxis gav jouråklagaren publicitet åt sitt beslut, med följd att det blev en världsnöhet.

Ordinarie chefsåklagare upphävde beslutet redan nästa dag med motivering att det som kvinnorna beskrivit inte gav anledning att anhålla Assange. Sedan lyckades advokaten Claes Borgström förmå överåklagaren Marianne Ny att återuppliva misstankarna. Hon har därefter sagt en sak i Sverige och en annan i England. I Sverige uttalade hon att det var en öppen fråga om Assange skulle komma att åtalas eller ej och att det bara gällde att höra honom som ett led i en förundersökning. I de engelska domstolarna däremot uppgav hon att hon redan beslutit att åtala Assange, vilket är en grundförutsättning för att utfärda en europeisk arresteringsorder.

I Sverige påstod hon vidare att det skulle vara olagligt att förhöra Assange i England. I de engelska domstolarna vägrade hon att ge någon förklaring till att Assange inte förhörts där. På sista tiden har den svenska åklagarmyndigheten medgett att det inte funnits något laga hinder mot att höra Assange i England. Har medierna reagerat? Inte vad jag sett.

I SVT:s dokumentär "Julian Assange — världens kärleksaffär" var frågeställningen: Hur kunde Assange få världen att ifrågasätta Sveriges trovärdighet och den svenska rättsstaten? Hur gick det till när Julian Assange förändrade bilden av Sverige som ett av världens mest rättssäkra länder?

Med den frågeställningen hade dokumentären utgångspunkten att all kritik mot Sveriges hantering av Julian Assange måste vara grundlös, och det gällde således att i Assanges person finna förklaringar till hur han kunnat få världen att ifrågasätta den svenska rättsstaten. Bland annat kom dokumentären in på en grupp journalisters idé

att i en twitterkampanj, "prataomdet", uppmana allmänheten att ge offentlighet åt berättelser om sexuella erfarenheter "som inte känts bra". Kampanjen, som nogsamt fick uppföljning i press, radio och TV, framställdes lögnaktigt som en spontan "massrörelse".

Olika journalister uttalar sig gång efter annan tvärsäkert om Assanges psyke i förklenande ordalag. Enligt Jan Guillou är Assange "ett litet äckel utan principer". En samstämmig journalistkör vet berätta att Assange är paranoid och hänsynslös och har ett uppblåst ego. Vad är poängen? Vad saken handlar om är ju ett rättsärende. Menar man att rättssäkerhet är något som bör förbehållas personer som man tycker är trevliga?

• *Brita Sundberg-Weitman, pensionerad lagman och docent i folkrätt*

<http://debatt.svt.se/2012/08/17/svenska-journalister-ljuger-om-assange/>

* * *

Anmälan mot Åklagarmyndigheten

Till Riksdagens Ombudsmän:

Sveriges — genom överåklagaren Marianne Ny — begäran om överlämnande av Julian Assange till Sverige behöver ingen presentation. Den är känd, kommenterad och kritiserad över hela världen.

Den 17 augusti 2012 avskrev JO Hans-Gunnar Axberger en anmälan av Helene Bergman och Anders Carlgren avseende att Julian Assanges mänskliga rättigheter kränkts av Marianne Ny. JO:s motivering var att ärendet var "föremål för en pågående rättslig prövning".

Numera pågår uppenbarligen inte vare sig någon rättslig prövning eller någon utredningsaktivitet överhuvudtaget. Åklagarmyndigheten anser att "bollen ligger" hos brittiska myndigheter (se myndighetens hemsida).

Många har kritiserat åklagarmyndighetens passivitet, bland dem folkrättsprofessorn Ove Bring och den för sitt engagemang mot korruption internationellt välkända Eva Joly; passiviteten beror enligt dem på prestige, alternativt politiska påtryckningar från "högre ort".

Jag anhåller att JO nu prövar åklagarmyndighetens fleråriga passivitet enligt proportionalitetsprincipen, 1 kap 9 § regeringsformen och artikel 6 Europakonventionen för mänskliga rättigheter.

Brita Sundberg-Weitman

Stockholm den 18 april 2014

Anmälares syn på händelsen
Proportionalitetsprincipen, 1 kap 9 § regeringsformen
och artikel 6 Europakonventionen om mänskliga rättigheter

Övrig information

1 kap regeringsformen

9 § Domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör offentliga förvaltningsuppgifter ska i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iakttä saklighet och opartiskhet. Lag (2010:1408).

Artikel 6, Europakonventionen för mänskliga rättigheter: Rätt till en rättvis rättegång
1. Var och en skall, vid prövningen av hans civila rättigheter och skyldigheter eller av en anklagelse mot honom för brott, vara berättigad till en rättvis och offentlig förhandling inom skälig tid och inför en oavhängig och opartisk domstol, som upprättats enligt lag.

* * *

Assange-fallet: JO svarar med ett icke svar

JO Cecilia Renfors har svarat på den anmälan av Åklagarmyndigheten som i april lämnades av den pensionerade domaren Brita Sundberg-Weitman. Egentligen var det dock ett omotiverat besked om att Justitieombudsmannen inte tänkte svara på de argument som framfördes i anmälan.

Brita Sundberg-Weitman hade bett JO Renfors att "pröva Åklagarmyndighetens passivitet [i Assange-fallet] enligt proportionalitetsprincipen" och som underlag hänvisat till gällande paragrafer i regeringsformen och Europakonventionen (se nedan).

Svaret från JO blev: "Du har anmält Åklagarmyndigheten. Din anmälan föranleder inte någon åtgärd eller något uttalande från min sida. Ärendet avslutas."

Det var allt. Inte ett ord om proportionalitetsprincipen eller paragraferna i regeringsformen och Europakonventionen.

"Eftersom beslutet helt saknar motivering är det öppet för spekulationer" menar Brita Sundberg-Weitman. "JO ska enligt lag särskilt vaka över just det grundlagsbud som jag hänförde mig till och som ska vara ett skydd mot maktmissbruk. Första meningen i handlingen *Information om handläggningen hos JO* lyder till yttermera visso: 'JO:s granskning är inriktad på att grundlagens krav på saklighet och opartiskhet iakttas samt på att grundläggande fri- och rättigheter respekteras'.

"Det är minst sagt ironiskt att JO, som brukar klandra andra myndigheter för otydligt motiverade beslut, i detta fall inte har annat besked att ge än att 'anmälan föranleder inte någon åtgärd eller något uttalande från min sida'."

Därmed tycks JO Renfors följa samma ansvarsskygga praxis som Åklagarmyndigheten har tillämpat genom att, utan någon rimlig förklaring, vägra intervjua Julian Assange i London så som ett flertal juridiska experter har förespråkat.

Al Burke
6 maj 2014